

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 35.000

Letna inozemstvo

Lir 50.000

Zračna pošta inozemstvo

Lir 80.000

Poštno čekovni račun: št. 11234499

Leto XL. - Štev. 32 (2011)

Gorica - četrtek, 11. avgusta 1988 - Trst

Posamezna številka Lir 800

Ti si čast našega ljudstva! Marija Vnebovzeta v primorskih župnijah

ZAKLJUČEK MARIJINEGA LETA

V okrožnici »O Odrašenikovi Materi« Janez Pavel II. piše: »Ko sem oznanil Marijino leto, sem prav tako pristavil, da bo njegov sklep prihodnje leto (1988) na slovesni praznik Marijinega vnebovzeta, da bi s tem dal poudarek "velikemu znamenju na nebu", o katerem govori Razodetje. Tako hočemo spolniti tudi poziv cerkvenega zbora, ki gleda na Marijo kot na "znamenje trdnega upanja in tolažbe za potujoče božje ljudstvo". To je poziv, ki ga koncil izraža z naslednjimi besedami: "Vsi verniki naj goreče molijo k Materi božji in Materi ljudi, da bi tista, ki je s svojimi molitvami podpirala prve začetke Cerkev, tudi zdaj, ko je v nebesih povišana nad vse svetnike in angele, v občestvu z vsemi svetniki posredovala pri svojem Sinu, dokler se ne bodo vse družine narodov, bodisi da nosijo častno krščansko ime bodisi da svojega Odrašenika še ne poznajo, v miru in složnosti srečno združile v eno božje ljudstvo — v slavo presvete in nedeljive Trojice".«

Ta poziv sv. očeta je sprejela Cerkev po vsem svetu. Povsod, kjer živijo katoliki, so slovesno obhajali Marijino leto. Tudi mi smo ga po vseh naših cerkvah. Posebno slovesno je bilo ob skupnem romanju na Sv. goro zadnje nedelje maja. Bilo je »ekumensko« romanje dveh škofij in treh narodnosti. Naš list se je vključil v obhajanje Marijinega leta tudi s tem, da smo predstavili nekaj naših Marijinih božjih poti. Ne vseh, ker še nekaj jih čaka v upanju, da pridejo na vrsto. S pričujočo številko pred praznikom Marijinega vnebovzeta se želimo tudi mi posloviti od Marijinega leta in jo zato posebej Njej posvečamo.

Marija v Indiji

Človek je središče vsega stvarstva. Človek Kristus Jezus. Pribit na križ, je za človeštvo izziv in tudi uganka; za tiste, ki so potisnjeni na rob, za otroke Tretjega sveta, pomoč in tolažba. Vstali Kristus pa je preizkušnja naše vere. On je ne le Enkratni, marveč Edini. Bhagavagita pravi o Bogu, da je Eden in »poleg Njega ni Drugega«. Krščanska liturgija samo dopolnjuje to resnico v znanem hvalospjevu:

Edino Ti si Sveti,
Edino Ti Gospod,
Edino Ti Najvišji...

Iz tega nam je posredovala žena, ki ji je ime Marija.

Marijino leto se te dni dopolnjuje, da ga lahko spet pričenjamo in nadaljujemo in da prehaja v Gospodovo leto.

Praznik Marijinega Vnebovzeta je tudi indijski narodni praznik Osvobodjenja, ki ga vsa Indija slovesno praznuje. In to ni naključje.

Indijski teolog Anand pričanja svojo razpravo s tem Marijinim praznikom — »Marija je kači glavo strla« —. Nahiša pa je črni bivol, simbol vsega zla. Bog Šiva (Živa = Življenje) in z njim vred Višnu (višnji bog), Brahma in Rudra so razjarjeni nad Nahišem, zato ta četvorica vžge plamene, ki rodijo Gospo. Ta pa dvigne vojsko proti črnemu bivolu. Po njeni zmagi se ji pridejo njeni podložniki prikloniti in se ji zahvalijo.

»Kaj naj še storim za vas? vprašuje [ona].

»Pridi na pomoč vsak čas, ko te [pokličemo].

In ona obljubi.

Tista božanska Četvorica še ni sveta Trojica, tudi tista gospa še ni Marija, a indijske svete knjige se počasi, a vztrajno približujejo Razodetju...

Tri velika Marijina svetišča pričajo, kako priljubljena je Marija, saj privabljajo množice indijskih kristjanov vse leto v svoja naročja. Na skrajnem jugu Indije v območju Madrasa stoji bazilika Valankani, posvečena Materi, zavetnici mornarjev, na zahodu Indije, blizu Bombaja, vabi Pomočnica Kristjanov v Bandri in na severovzhodu Indije pri Kalkuti kliče Morška Zvezda svoje ljudi v mesto Bandel. Povsod visijo po stenah zahvale hromih, slepih, na raku obolelih, ki so se vrnili zdravi ali bili rešeni gotove smrti. Marija je žena vere in ne izbira. Med ozdravitelji so tudi nekristjani. Ona je Mati vseh ljudi.

Verna vdanost, največkrat pa strah, žene Indijo na kolena, strah pred duhovi, pred mraki, pred divjo boginjo Kali in ostalimi božicami, ki so le megle podobe svetega in nadzemske strašljivega. V primeri z Marijo so le voščene figure. Vendar pa zaznamo v hindujskih simbol nekoga, ki stremi po Bogu, ki ga je treba

P. Jože Cukale SJ, pisec tega članka

stalno odkrivati. Ona pa je Močna žena, Devica in Mati. O da bi žene doumele, kakšen poklon je v močeh spričo Zene, ki je vsa nedotaknjena!

Občudujemo držo indijskih menihov in mistikov, o katerih govori Indijec, misijonar Išwar Prasad, da je zelo podobna duhovnim tradicijam karmeličanov ali kartuzijancev ali menihov na gori Atos. Gopinat Kaviradž, sloviti specialist indijske mistike pa je v nekem predavanju rekel: »V primerjavi z velikimi mističnimi uvidi krščanskih svetnikov, kot sta bila Terezija Velika in Janez od Križa, more na tem področju Indija nuditi manj!«

Noben verski ustanovitelj nima tako bogatega sporočila, kakor ga ima Jezus:

»Duh Gospodov je nad menoj, zato me je mazilil, da oznam blagovest ubogim, izpustim zatirane v prostost...«

Nihče ni upal tako kategorično reči: Jaz sem Vstajenje in Življenje, in nobena žena se ne more vzporediti z Marijo v Njenem Magnifikatu, kjer prvenstveno in enkratno vodi — »Moč je izkazal s svojo roko, mogočne je pahnil s prestola in bogate je odpustil prazne«, kjer se Marija postavi na stran ponižanih in razžaljenih.

Dva dogodka sta se mi v teku mojega izkustva vere globoko vtisnila v dušo. Kip fatimske Romarice, ki ga je blagoslovil Pavel VI. v Fatimi, je pred leti dospel v Kalkuto. Naša župnija je dobila ponudbo, naj sprejmemo Romarico in čujemo pri Njej. Iz kalkutskega predmestja se je vila procesija in spotoma naraščala. Protestantje in celo nekateri hindujski so se nam pridružili. Naši fantje so se pa kosali, kdo bo dalj časa nosil Marijo. Zene so okusno okrasile prestol v cerkvi svetega Antona pri Rdečem mostu, v Reo-vapukurju. Blizal se je čas blagoslova z

Najsvetejšim. Takrat je pristopila Ernestina s svojim petletnim Šumilom v naročju, ki je bil od rojstva hrom.

»Ali naj prosim Marijo, da mi ga ozdravi?«

»Če imaš dovolj zaupanja, mu reci, naj stopi na noge in hodi.« sem ji prišepetal. »Steci k Materi, Šumil« in spustila ga je iz naročja.

Otrok se je prestopil, se sam približal oltarju in se vrnil z nasmehom, ki je bil čisto podoben sliji, ki je žarel iz Marije fatimske.

Šumil danes služi denar v Arabskem zalivu. Od časa do časa se vrača in nas obiskuje, da se pogovorimo o velikem dogodku.

A tega dogodka ni pozabila naša Rabonerna-hindujka. Meningitis je omračil um njenemu sinu. Najprej je pomedla iz svoje hiše vse malike in se zaobljubila na božjo pot k Mariji v Bandel.

Potem je več mesecev nisem videl. Neko jutro me preseneti z velikim naročajem rož. Ob njej je stal njen sin z jasnimi očmi, z smehom na ustih. V roki je držal debelo svečo, dolgo kot je bil dolg in visok sam.

»Kaj se je zgodilo, Rabonerna?« sem radovedil. Namesto odgovora pa vprašanje. »Kdaj greste z nami v Bandel, da izpolnim zaobljubo?«

Trdna vera naših ljudi ne rabi romanj v Lurd, Fatimo ali Medžugorje. Saj tudi sredstev nimajo. Podobni dogodki niso osamljeni. Veliko jih je. Ta dva sta pa zapisana v pričevanje, da Marija hodi skozi Indijo in skozi srca vseh, ki verujejo v Njenega Sina.

Naša Rabonerna zdaj vsak dan čisti našo cerkev. Prišel bo čas, ko bo tudi z njenega čela stekla voda sv. krsta. Gospod ima čas, le mi smo neučakani. Indija je dežela velikega Pričakovanja. Morda potrebujemo več molitve, več osebnega žrtvovanja in »izvotlenja«, to je vstopanja v Jezusove in Marijine stopinje?

Naj pride v Indijo Tvoje Kraljestvo, Gospod, po Mariji...

JOŽE CUKALE

Marija povezuje Slovence v Argentini

Slovenci v Argentini se redno zbirajo v kapeli Slovenske hiše v Buenos Airesu, ki jo krasi velika podoba Marije Pomagaj z Brezji. V tej kapeli je redna nedeljska služba božja, pa tudi med tednom.

V argentinski prestolnici je še druga cerkev, v kateri se tudi radi zbirajo Slovenci, zlasti s Primorskega, saj je v njej slika Svetogorske kraljice, ki jo je blagoslovil pok. Mirko Mazora.

V takoj. Vel. Buenos Airesu stoji svetišče Lurške Matere božje. Tu imajo zlasti Slovenci iz tega območja svojo popoldansko pobožnost tretjo nedeljo v avgustu v zvezi s praznikom Marije Kraljice nebes in zemlje, ki je zamenjal praznik Marijinega brezmadežnega Srca.

Največje celodnevno srečanje pri Materi božji je pa vsako leto drugo nedeljo v Lujanu, 66 km zahodno od argentinske prestolnice; dopoldne je slovesna sv. maša, popoldne pa mogočna procesija po trgu pred baziliko. Ob tej priložnosti se zbere okoli tri tisoč Slovencev, takoj. starih in novih, ki pridejo ne samo iz Buenos Airesa, ampak tudi iz ostalih krajev prostrane Argentine.

Svetišče v Lujanu je za Argentinec njehov Lurd, ali Fatima ali Jasna gora ali naše Brezje. Ima kot večina božjih poti legendaren izvor, a je tekom štirih stoletij postalo najbolj pomembno marijansko središče v južnem delu Latinske Amerike. Sedanjí sv. oče ga je obiskal oba-krat, ko je prišel v Argentino. Upravljaljo ga sinovi sv. Vincencija Pavelskega, lazaristi.

Marijino vnebovzetje je liturgično največji Marijin praznik. Njegovi začetki segajo v drugo polovico 5. stoletja. Nastal je v vzhodnih Cerkvah kot vsi ostali Marijini prazniki. Praznik Vnebovzeta imenujejo »dormitio«, to je spanje Marije Device, kajti Mati božja ni umrla, temveč je zaspala, saj radi pravimo še danes, ko umrje kaka bogovdana oseba, da je »v Bogu zaspala«. Ta praznik zelo slovesno obhajajo vse Cerkve, vzhodne še bolj kot naša rimska Cerkev.

Z Vzhoda se je praznik razširil tudi v zahodno Cerkev. V Rimu so ga slovesno obhajali dne 15. avgusta že okrog leta 650 in sicer pod nazivom »Natale sanctae Mariae«, rojstvo Marijino, namreč rojstvo za nebesa. Pozneje pa so ga preimenovali v »assumptio« ali vnebovzetje. Tako je ostalo do danes.

V naše kraje je obhajanje praznika vnebovzeta Marijinega skoro gotovo prišlo z Vzhoda, saj je Oglej imel boljše stike po morju z vzhodnimi Cerkvami kot po suhem z ostalo Italijo. Zato ni nič čudnega, če je oglejska Cerkev na poseben način častila Marijo Vnebovzeto in je oglejsko baziliko posvetila ravno tej Marijini skrivnosti. Priča zgodovina: »Patriarh Popon je obnovil baziliko in ji dodal visoki zvonic; cerkev je posvetil v čast blaženi Mariji Devici Bogorodici, vzeti v nebo, in svetima mučenca Mohorju in Fortunatu. To se je zgodilo z veliko slovesnostjo ob navzočnosti kardinalov rimske Cerkve ter zbora škofov iz cele cerkvene province leta 1031, dne 13. avgusta.«

Iz Ogleja se je češčenje Marije Vnebovzete raztegnilo na celotno ozemlje oglejskega patriarhata. Ko so v 12. in 13. stoletju začeli ustanavljati trajna dušnopastirska središča oz. prve fare, so župne cerkve v večini posvetili Mariji Vnebovzeti. Prve župnije ali prafare na Primorskem, ki imajo cerkve posvečene Marijinemu Vnebovzetju, so naslednje:

V Furlaniji: Oglej, Farra, Medeja, Romans.

V Brdih: Medana in Kojsko.

V Soški dolini: Kanal, Tolmin, Kobarid. Torej vse tri najstarejše župnije. Potem v dolini Idrije najdemo Spodnjo Idrijo, ki ji nasploh pravijo »Pri fari«, ter Podmelec.

POSVETITEV MARIJINEMU BREZMADEŽNEMU SRCU

(Ob sklepu Marijinega leta)

Presveta Devica Marija,
Odrašenikova in naša mati,
ti znamenje upanja in tolažbe
potujočemu ljudstvu!
Po tebi je na svet prišel Kristus,
ki hoče tudi danes po tebi spreminjati svet.
Skoz vso našo slovensko zgodovino
smo čutili tvojo materinsko roko.
K tebi prihajamo,
da bi posebej priporočili sebe,
naše družine, našo Cerkev in našo domovino.
Prav posebej te prosimo za našo mladino,
ki je naše upanje in naša prihodnost.
Bodi ji vzornica, priprošnjica in mati!
Po tvoji želji se posvetimo in izročimo
tvojemu brezmadežnemu Srcu, polnemu iskrene
ljubezni do Boga in do človeka.
V molitvi in pokori naj iščemo moč,
da bomo posnemali kreposti tvojega Srca
in tako postali kvas sodobnega sveta,
ki ga želimo po tebi in s teboj voditi h Kristusu,
edinemu odrašeniku sveta.
Marija Pomagaj, ostani z nami
in prosi za nas! Amen

(iz Družine)

Mati božja, kot jo upodablja beli človek

Na Pivki: Jelšane, Knežak, Slavina, Vreme.

Koper je bila škofija zase. Toda tudi tam se je kot v Ogleju vkoreninilo češčenje Marije Vnebovzete; prišlo je z vzhoda. Zato imamo tam stolnico, posvečeno Mariji Vnebovzeti, potem v Bertokih, v Dekanijah, v Movražu.

Na Tržaškem: Trst je bil škofija zase. Tam ni nobene župne cerkve, posvečene Vnebovzetju Marijinemu, pač pa so vse tri božje poti posvečene Mariji Vnebovzeti: Repentabor, Peče in Stare Milje.

V poznejših časih so v Gorici posvetili Mariji Vnebovzeti kapucinsko cerkev in samostan.

Skupno imamo v primorskih krajih 19 župnih cerkev, posvečenih Mariji Vnebovzeti, tri božje-potne cerkve in eno samostansko cerkev.

Ukinitve misijonskih postaj v Ugandi

Katoliška Cerkev v Ugandi je ukinila nekaj misijonskih postaj in zaprla nekaj bolnišnic v škofiji Soroti, na severovzhodu države. Za ta začasni previdnostni korak se je odločila, ker na tem območju prihaja do pogostih spopadov med uporniki in ugandskimi rednimi vojaškimi enotami.

»Katoliški glas« dva tedna ne izide

Kot vsako leto, bo naš list dva tedna izostal zaradi sredpoletnih počitnic, ki bodo trajale od 13. do 27. avgusta. Zato ne bo izšel 18. in 25. avgusta. Svoje izhajanje bo obnovil v četrtek 1. septembra.

Marija in Zambija

Kršćanstvo v Zambiji je še mlado. Nima globljih korenin. Delalo se je rajši v širino kakor pa v globino. Danes je tretjina prebivalcev katoliška, tretjina pa protestantska. Muslimanov pri nas skoraj ni. Da pa je Zambija res Mariji predana, se vidi že iz tega, da je stolnica v Lusaki posvečena Vnebovzeti, gotovo na željo vernikov. Tudi prva cerkev na prafari Matero, sedaj razdeljena na pet župnij, je posvečena Mariji, Kraljici presv. Rožnega venca. Tam stoji sedaj še najlepša cerkev mesta, posvečena Materi Odršenika. Celo steno za oltarjem pokrivajo tri velike slike: Marija ob Angelovem oznanjenju, Marija pod križem in Marija v slavi Vnebovzeta.

Rožni venec se molí pri vseh tedenskih sestankih raznih skupin: Marijine legije, Katoliške akcije, tretjerednikov... To tudi v mnogih malih občestvih. Radi ga molijo vsak dan pred mašo. V župniji Matero pa po maši gredo v procesiji k votlini Lurske Matere božje in ga molijo na poseben način: pesem, kratko premišljevanje o dotični skrivnosti, desetka: zopet se zaustavijo, pesem, kratka meditacija in naprej z novo desetko. Pri votlini pa se posvetijo Materi božji. Tak način je njihova »iznajdba«, pri kateri mi nimamo nič. Tako se molí rožni venec, ko opravljajo svoje duhovne vaje v Domu duhovnih vaj, ki ga je zgradil p. Tomažin. Kar nalezljivo je to. Tudi druge skupine delajo tako.

Dom duhovnih vaj stoji v pastoralnem središču, ki ga je čisto sam s svojimi delavci zgradil p. Tomažin: spalnice za sto ljudi, jedilnice, razne dvorane, kuhinja in pritlikline in v sredini še prav prijetna večja cerkva. Vse to naj bi bilo zaledje k veliki romarski cerkvi na čast Fatimske Materi božji, ki jo hoče tam zgraditi. Ljudje so z navdušenjem skopali teren, kjer naj bi se zgradilo kripto, nad katero bo stala mogočna bazilika.

Ne daleč od kripte stoji večja kapelica iste Fatimske Matere božje in pred njo kakor naravna katedrala senčnih dreves, pod njimi pa zacementirane klopi za kakih tisoč ljudi. Pater izdaja listič »Marijino svetišče«, ki seznaja ljudi z mislijo na narodno Marijino božjo pot in že leta organizira procesije, duhovne vaje in razna predavanja na tem kraju.

Zanimivo: v okolici dveh kilometrov stojijo tam kar štirje noviciati; od jezuitov, bratov maristov (šolski bratje), klaris in domače kongregacije Marijinih služabnic, ki naj bi direktno pomagale pri vodstvu pastoralnega središča. To vse je kilometer in pol od župne cerkve v Chelstonu. Ta Tomažin! Ima pa nad seboj očitno božji blagoslov! Zgradil je v sami Lusaki kar pet cerkev, na misijonu Katondwe, 300 km od Lusake pa še pet, in popolnoma obnovil misijonsko dvonadstropno hišo. V njem res gori ljubezen do Jezusa po Mariji. Da bi še v nas!

P. Radko Rudež SJ

Matl božja v izdelavi črnega umetnika z Madagaskarja

Slavja na Koroškem

V preteklem juliju so koroški Slovenci obhajali številna slavja, ki je prav, da jih beležimo tudi mi, saj so mnogi slavljenci tudi naši prijatelji in znanci.

ZLATE MAŠE

Začnimo z zlatimi mašami. To sta obhajala v Selah Ivan Matko, v Smihelu pa dekan Kristo Srienec.

Ivana Matka poznamo tudi Slovenci iz Italije, ker so številne naše prosvetne skupine gostovale v Selah, Selani pa pri nas. Matko je salezijanec in je prišel v Sela leta 1952 ter ostal tam 30 let; sedaj se je umaknil in živi v pokoju. Zlato mašo je obhajal v Selah v nedeljo 10. julija. Zlatomašnik je za Sela veliko naredil: zgradil je nov prosvetni dom in novo cerkev. Zelo je pospeševal prosvetno in cerkveno življenje. Če so Sela še vedno najbolj slovenska vas na Koroškem, je to tudi njegova zasluga.

Isto nedeljo je bila zlata maša v Smihelu v Podjuni; obhajal jo je domači župnik in dekan Kristo Srienec. Tudi Smihel poznamo Primorci prav dobro. Že iz časov pok. prof. M. Fileja smo kulturno povezani s to župnijo in njenim župnikom Srienecom. V smihelski dvorani in cerkvi so že ponovno peli naši zbori, nastopali štandreski igralci. G. Srienec je zelo priljubljen med farani, ki so mu pripravili veličastno slavje ob zlati maši. Jubilat je vsestransko delavec: pisatelj, čebelar, lovec, kulturnik. Tudi g. Srienca smo že imeli v Gorici, ko smo se zbirali še na Placuti.

Obema zlatomašnikom naše tople čestitke in voščila.

SLOVO OD ŠOLNIKA

Slavje so imeli tudi na zvezni gimnaziji za Slovence. Ob zaključku šolskega leta se je namreč poslovil od šole njen nadzornik prof. Valentin Inzko. Dijaki in profesorji so mu priredili za to priložnost prijateljsko poslovilno slavje. Navzoči so bili bivši ravnatelj gimnazije dr. Pavel Zablatnik, nadzornik za verouk dr. Stanko Čegovnik, predsednik Zdrženja staršev, profesorji, dijaki in še številni drugi.

Vsi so se spominjali zaslug g. nadzornika za slovenske šole in posebej za slovensko gimnazijo, kjer je bil predsednik izpraševalne komisije pri vseh maturah do letos. Prof. Inzko ni samo šolnik, temveč tudi vsestranski kulturni delavec, sestavljal učbenikov, sodelavec pri revijah in časopisih. Nekaj let po vojni je bil predsednik Narodnega sveta. Važno vlogo je

imel pri koroški cerkveni sinodi, kjer je bil soprodsednik.

Poznan je tudi na Goriškem in Tržaškem, kjer ima dosti prijateljev in znancev. Z raznimi koroškimi skupinami je ponovno bil gost v Katoliškem domu, predavatelj v Dragi in še in še. Prof. Inzko živi z družino v Svečah in je ves čas bil velik prijatelj pokojnega kiparja Franceta Goršeta in zadnja leta tudi v veliko pomoč.

Prof. Inzko naše čestitke z željo, da bi še naprej dolgo koristil koroškemu ljudstvu in Cerkvi.

40 LET »NAŠEGA TEDNIKA«

Omenimo naj še zadnje slavje in sicer 40-letnico »Našega tednika« v št. Jakobu v Rožu. Obhajali so jo 9. in 10. julija. Nastopile so številne zborovske in glasbene skupine, govorniki, tamburaši, mladina. »Naš tednik« je glasilo Narodnega sveta koroških Slovencev. SSK je zastopal dr. M. Spacapan.

Tudi »Našemu tedniku« naše čestitke.

Bartolov „Alamut“ v francoščini

V mesecu maju, pred poletnimi počitnicami, je pri založbi Phébus v Parizu izšel roman slovenskega pisatelja Vladimira Bartola »Alamut«. V francoščino je delo prestavil Claude Vincenot, profesor slovenščine na oddelku za orientalske jezike na pariški Sorboni. Tehten predgovor je oskrbel Jean-Pierre Sicre, ki Bartola predstavi kot Slovence iz Trsta, »slovenskega mesta, dokler ga ni Italija priključila svojemu škornju«. Jasnó prikaže Bartolov človeški in pisateljski položaj, ki ni bil v ničemer privilegiran in je s krepitvijo fašizma postalja čedalje slabši.

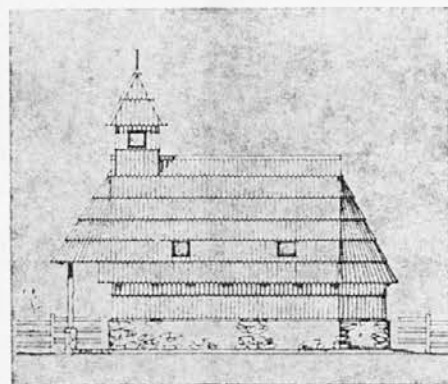
Vladimir Bartol (Trst 1903 - Ljubljana 1967), pisec pripovednih in dramskih del, gledališki in literarni kritik, se je po študiju biologije in filozofije (nekaj časa je študiral tudi na Sorboni) posvetil publicistiki in leposlovju.

Njegov roman »Alamut« je izšel v Ljubljani leta 1938. Danes je to delo pridobilo skoraj prerokošni značaj, saj obravnava problem tiranije in fanatizma, ki sta v današnjem času sunkovito oživela.

Roman se odvija v islamskem svetu XI. stoletja. Glavni junak, preračunljivi, mrzli, neprizadeti Hassan Ibn Saba, je neke vrste ajatolah srednjega veka. Postal je voditelj neke sekte muslimanskih fanatikov in se zaklel, da bo strl turško oblast, ki

Iz Slovenije

Nova kapela na Veliki planini

Kapela Marije Snežne na Veliki planini nad Kamnikom je bila prvič postavljena leta 1938, a so jo že leta 1942 požgali Nemci, ko so po planini preganjali partizane. Takoj po vojni je naredil nove načrte arhitekt Jože Plečnik, tudi les je bil že pripravljen za novo kapelo, a časi so bili tedaj Cerkvi nenaklonjeni. Tudi leta 1965 je bila prošnja za postavitev nove kapele zavrnjena tako s strani kamniške občine kot sodišča. Šele junija 1987 je bilo izdano zadnje dovoljenje.

Odprije nove kapele, kjer bo maša vsako nedeljo od maja do srede septembra, je bilo v nedeljo 7. avgusta. Najprej so se verniki zbrali ob 10. pri Sv. Primožu nad Kamnikom, kjer je bila hranjena podoba Marije Snežne iz prve kapele. V slovesnem prenosu so prišli do nove kapele, čemur je sledil njen blagoslov ob 14. uri, ki ga je izvršil ljubljanski metropolit dr. A. Šuštar.

Kapela je nastala s prispevki planšarjev, bajtarjev, prebivalcev Stranj in tamkajšnjih gasilcev ter s prostovoljnimi delom. Izdelana je po načrtu Emila Fijavža, učenca arhitekta Bitenca. V celoti je prekrita s škodlami.

SSK član nove deželne večine

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je na seji, ki je bila 3. avgusta v Nabrežini, potrdilo sporazum o obnovitvi šeststrankarske deželne večine, ki so ga dan prej dosegle delegacije strank na podlagi daljših pogajanj. Tajništvo je zato pooblastilo deželnega tajnika, da podpiše sporazum. Po njem je Slovenska skupnost kot stranka, ki zagovarja koristi slovenske narodnostne skupnosti v Italiji, enakopraven član deželne vladne koalicije. V tem okviru bo še naprej vodila stalno svetovalsko komisijo deželnega sveta za kulturo, izobraževanje in šport, kot doslej pa bo v okviru večine sodelovala o splošni usmeritvi deželne politike. Program zagotavlja med drugim zavzetost za odobritev vsedravnega zaščitnega zakona za Slovence v Italiji.

Premirje med Iranom in Irakom

Po uspešnem posredovanju generalnega tajnika OZN De Cuellarja je bil dosežen sporazum med Iranom in Irakom o premirju. To začne veljati dne 20. avgusta. Ta dan bo konec osemletni nenapovedani vojni med obema državama na Srednjem vzhodu. Bog daj, da bi premirje pripeljalo tudi do trajnega miru.

+ P. Albin Škrinjar SJ

V soboto 30. julija je umrl v Zagrebu jezuit pater Albin Škrinjar. Pokopali so ga v Zagrebu v sredo 3. avgusta. Pogrebne obrede je vodil sarajevski nadškof in metropolit dr. Tomislav Jablanović, ki je pri sv. maši orisal življenjsko pot pokojnega patra. Na pokopališču ob grobu sta se od pokojnika poslovila provincial hrvaške jezuitske province in sežanski župnik in dekan Ivan Maslo. Pogreba so se udeležili številni predstavniki slovenskih in hrvaških jezuitov, duhovniki (okoli sto) in redovnice.

Pater Škrinjar se je rodil v Sežani na Krasu 13. septembra 1896. Šolal se je v Sežani, Trstu, Gorici, na Dunaju, v Innsbrucku in Sarajevu, v Belgiji in v Rimu. Leta 1914 je stopil k jezuitom in 26. avgusta 1923 je v Belgiji prejel mašniško posvečenje.

Pokojni pater je bil strokovnjak v sveto-pisemskih vedah in je vrsto let predaval Sveto pismo najprej na visoki teološki šoli v Sarajevu, od leta 1954 pa na jezuitskem filozofskem inštitutu v Zagrebu. Znan je tudi po številnih strokovnih spisih, ki so izhajali v raznih jezikih predvsem v tujih revijah. P. Avgustin Bea, rektor na Biblijskem inštitutu v Rimu, poznejši kardinal, si je leta in leta prizadeval, da bi pater Škrinjar prišel v Rim za profesorja na inštitutu, a ni uspel. Razmere v Jugoslaviji mu tega niso dovolile.

V letih 1962 in 1963 so izšla v Trstu v slovenskem jeziku v posebni knjigi (dva dela in skoraj tisoč strani) njegova premišljevanja o Jezusu Kristusu.

P. Albin Škrinjar SJ v Sežani 18. julija 1971 ob novi maši g. Petra Pipana

Marija v življenju ruske spreobrnjenke

Tatjana Goričeva živi sedaj na Zahodu, v ZR Nemčiji oz. v Franciji; spada pa med sodobne ruske spreobrnjenke h krščanstvu. Rodila se je leta 1947 v Leningradu. Mladost je preživela kot izrazita ateistka. »Kot človek sem živila dolga leta v ateizmu.« Toda iskala je smisel življenja. Po dolgi in hudi duševni boji in preizkušnjah je odgovor našla v Kristusu.

O sebi pravi: »Ukvarjala sem se tudi z jogo. Trudno in skoraj brez zanimanja sem se ukvarjala z vajami, "mantrami" joge. Do tistega trenutka še nikdar nisem molila. In glej, kot vajo je ena izmed knjig o jogi predlagala krščansko molitev "Oče naš". Začela sem jo brati kot "mantra", avtomatično. Prebrala sem jo šestkrat, nemadoma pa me je zajel občutek, kakor da bi me preokrenilo.

Razumela sem, ne s svojim norim umom, a z vsem svojim bitjem, da eksistira, živi, osební Bog, ki ljubi mene in vse stvarstvo, ki je ustvaril ta svet, ki je postal človek zaradi te ljubezni, Bog, ki je bil na križ razpet in je od mrtvih vstal.

Od tega trenutka je Tatjana stopila na čisto drugo pot; postala je kristjanka. Kot taka si je želela tudi samote in zato rada obiskovala ženske samostane. Enega teh je odkrila blizu Rige na Estonskem, samostan Marijinega vnebovzeta. Tu je prvič šla k spovedi. Piše (25.1.1979): »Današnji dan je zame zelo veliko pomenil. Šla sem k spovedi in sv. obhajilu... Pročila sem za blagoslov mučenice Tatjane in prečisto Devico in šla kot zadnja k spovedi.

Spovedal me je asket arhimandrit G. Najprej som se spovedala grehov, ki sem jih storila v šestih letih svojih življenj-

skih blodenj. Bilo je zelo težko. Najprej je motila sramežljivost, potem solze. A spoved je bila opravljena. Moja duša je Bogu odkrila do zadnjega kotička. Strahovi preteklosti me vnaprej ne bodo več mučili. Menih z navadnim, skoraj grobim glasom, je rekel: "Da, veliki grehi..." In naložil mi je pokoro: petkrat na dan zmoliti "Bogorodica in Raduj se..." s poklonom do tal. In to skozi štiri leta.

Ko sem danes v cerkvi pogledala proti stropu, sem zagledala Njo (Bogorodico) v zraku, obdano s svetlečim se oblakom, obkroženo z angeli, ki so plavali v morju luči. Bila je takšna, kakršno sem jo v svojih molitvah iskala. Njen obraz se je v moji zavesti nekako svetlil, bil je edinstven, sestavljen iz desetih ikonskih obličij. In potem se je Ona sama, živa spustila k meni.

Presveta Vladarica Bogorodica, moja luč, moje upanje in moja zaščita, ne zapusti me!

Ker se je Tatjana Goričeva v Leningradu pridružila posebnemu ženskem gibanju, ki ni bilo pogodu NKDV, so jo pred olimpijskimi igrami v Moskvi leta 1980 izgnali na Zahod, v svobodo, da bi še drugih ne »okužila« s svojo vero. Sedaj na Zahodu priča o vernosti ruskega ljudstva.

Žabnice v Kanalski dolini

Preteklo nedeljo 7. avgusta so žabniški gasilci praznovali 90-letnico svojega obstoja. Prostovoljna gasilska društva so začela nastajati po slovenskih vaseh v zadnjih desetletjih preteklega in potem zlasti v prvih desetletjih sedanjega stoletja. Poleg prvenstvenega namena — obramba proti ognju — so imela še drugotni pomen: bil je to način združevanja v tistih letih, ko se je na Slovenskem začela močno uveljavljati narodna in politična zavest, in so jo skupaj z izobraževalnimi in prosvetnimi društvi pomagala krepiti. V narodnostno ogroženih krajih so gasilska društva pričevalci naše preteklosti ter ukoreninjena tradicija. V Kanalski dolini nočejo veljati za italijanska, so pa žal neslovensko pobarvana.

Proslava 90-letnice ustanovitve se je začela s sv. mašo na prostem. Daroval jo je župnik frančiškan p. Bruno, ki je imel priložnostni govor v italijanščini in slovenščini. Praznovanje se je zaključilo z zabavo na prostem.

Še ena zanimivost iz vasi. Gospa Tereza Ehrlich, ki izhaja iz znane Keilove družine v Ovčji vasi, se je po smrti svojega moža Albina Ehrliche, ki je bil nečak pokojnega leta 1942 v Ljubljani umorjenega dr. Lamberta Ehrliche, povsem posvetila slikanju. Začela pa se je ukvarjati s to umetnostjo pred približno desetimi leti. Šolala se je v Celovcu in na Jesenicah in nato še v Tainachu spopolnjevala v slikanju ikon. Od 10. do 17. avgusta bo imela na Trbižu svojo prvo osebno razstavo.

Nekaj novic o duhovniških spremembah v Sloveniji

Bratina Dušan, župnik v Šempetru pri Gorici, je bil razrešen službe župnika in je stopil v pokoj. Stanoval bo v Šempetru. Kocjančič Alojz, župnik v Klancu in upravitelj Drage, je bil razrešen teh služb in je stopil v pokoj. Stanoval bo v župnišču v Klancu.

Pegan Jože, župnik v Gorenjem Polju in upravitelj Marijinega Celja, je bil imenovan za župnika v Šempetru pri Gorici.

Spacapan Bogdan, župnik v Truškah in upravitelj Marežig, je bil imenovan za župnika v Gorenjem Polju in za upravitelja Marijinega Celja.

Vidrih Gabrijel, župnik v Otaležu, je bil razrešen te službe. Študiral bo klasično filologijo v Ljubljani, obenem bo duhovnik pomočnik v Košani.

Jakopič Marijan, župnik v Movražu ter upravitelj Kubeda in Sočerge, je bil razrešen teh služb in odhaja službovat v beograjsko nadškofijo.

V prostorih župnije Kristusa Odršenika v Novi Gorici bo delovala orglarska šola. Sprejemni izpit za 1. letnik bo v soboto, 3. septembra ob 9. uri. Ravnatelj orglarske šole je Alojz Kobal, doslej župnik v Smarju pri Kopru, sedaj pa je imenovan tudi za župnika v Ravnici.

Podgoršek p. Robert, član kapucinskega reda, odhaja za izseljenskega duhovnika v Švico. Doslej je bil župnik pri Sv. Ceciliji v Celju.

Krmelj Janez, kaplan v Kranju, je bil razrešen te službe in je odšel v misijone na Madagaskar.

V nedeljo 7. avgusta ob 16. uri je bilo pri frančiškanih v Mariboru srečanje z misijonarji, ki so na dopustu v domovini.

Slovinci in deželna uprava

Politični trenutek v deželi Furlaniji-Juljski krajini je bil ves naravnani na se-stavo bodoče deželne vlade in večine, ki naj izraža novo petletno mandatno dobo, izhajajočo iz junijskih volitev. Politične sile v naši deželi so bile zato že dalj časa trdno na delu in kljub pasjim dnevom ali bolje tednom zaorale bodočo deželno večino. Za 8. avgust je namreč že bila sklicana seja novega deželnega sveta, ki naj bi na njej svetovalci izvolili predsednika deželnega odbora in štirinajst deželnih odbornikov. S tem bi imela naša dežela vse svoje organe na mestu, potem ko je na prvi seji sredi meseca julija izvolila predsedstvo sveta s predsednikom Brunom Longom (DC) na čelu. Ker pa je ta deželni tajnik svoje stranke, bo gotovo po zaključku pogajanj podal ostavko skupno s socialističnim kolegom-tajnikom Ferrucciom Sarom, ki je bil takrat izvoljen za prvega podpredsednika sveta.

KAKO NOVA VEČINA

Ze dalj časa so potekali stiki med strankami nekdanje šeststrankarske koalicije, ki je do sedaj vodila našo deželo. Krščanski demokratje, socialisti, socialni demokrati, republikanci, liberalci in Slovenska skupnost — to so bili sestavni deli dose-danje skoraj desetletne večine v deželni upravi Furlanije-Juljske krajine. Prvih pet sil je bilo vsaj v večini obeh mand-atnih dob v samem deželnem odboru, medtem ko je SSK bila vedno izven ne-posrednih izvršnih nalog. Zadnji dve leti pa so iz odbora izostali tudi liberalci (ki so medtem — z enim samim svetovalcem — dobili prestižno predsedstvo dežel-nega sveta). Slovenska skupnost pa je ve-dno imela predsedstvo ene izmed svetoval-skih komisij, najprej za zadeve Evropske gospodarske skupnosti in Osima, nato pa za šolstvo in kulturo.

Sedanji položaj pa je bistveno druga-čen. Po volitvah so zlasti socialisti začeli s tiskovnimi poročili in nato s sklepi svo-jih vodstvenih organov govoriti o poeno-stavitvi politične formule, o dvostranski preferencialni osi z DC, o zatonu šestran-karske večine in podobno. Začela so se pogajanja, a še vedno na dvostranski rav-ni. (Za torek 2. avgusta je bila prvič na-povedana kolegialna seja nekdanje veči-ne). Bilo je več srečanj zlasti med DC in PSI, nato pa med krščanskimi demo-kratii in ostalimi manjšimi strankami, namreč PRI, PSDI, PLI in SSK. Tudi tu seveda ni prišlo do kakih posebnih no-vosti, če izzzvzamemo razne načrte in ko-munikeje bolj občasne vrednosti. Kazalo je, da bi vedno prišlo do dvo-ali kvečje-mu trostranske vlade (DC, PSI in PSDI), medtem ko naj bi se manjše stranke mo-rale zadovoljiti s predsedstvi komisij, ena morda tudi s predsedstvom deželne zbor-nice. Za slednjo se je najprej omenjal PLI, nato pa PRI.

VLOGA SLOVENSKE STRANKE V DEŽELNI VEČINI

Tu nekoliko razmislimo o vlogi sloven-ske stranke v novi deželni večini. Kakšna bo? Koliko jo bodo ostali, zlasti večji partnerji upoštevali?

Ze prej smo omenili določene organi-grame, ki naj si jih obe glavni stranki

— DC in PSI — že izdelali. Ti naj bi predvidevali predvsem osem deželnih od-bornikov za DC (seveda tudi predsednika deželne vlade, ki bo ponovno Adriano Biasutti), pet za PSI s podpredsednikom odbora in enega za PSDI. Organigram torej ne govori o drugih strankah. Jasno, da tudi ne o slovenski stranki, o kateri še toliko manj piše italijanski dnevni de-želni tisk, tako da včasih izgleda, da se pri govoru o manjših strankah misli le na tri laične sile — liberalce, republikance in socialne demokrate...

Naj bo tako ali drugače, Slovenska skupnost ima svojega deželnega svetovale-ca kot ga imata — po enega — tudi ostali dve sili, PLI in PRI. Torej bi po tej lo-giki morala imeti enake pravice za vstop v deželno vlado. Prav gotovo je delega-cija SSK na pogajanjih to zahtevo vsaj načelno postavila, kot so jo pred leti prav tako postavile vse prejšnje delega-cije Slovenske skupnosti za sestavo de-želnih vlad. Pri vprašanju možnosti vsto-pa SSK v deželni odbor pa se je vedno našel kak bolj ali manj »tehten« razlog, po katerem ni bilo za slovensko stranko prostora. Tako predvsem, da ni vsedrže-va stranka (zakaj pa lahko enakopravno sodeluje v vseh pokrajinskih in občinskih koalicijah v Trstu in Gorici?) Morda bo-do (ali so že) privlekli na dan dejstvo, da je sedanji slovenski deželni svetovalec tudi župan večje občine na Tržaškem in potemtakem itak ne more postati deželni odbornik...

Verjetno bo tudi sedaj ostalo pri kakem predsedstvu svetovalske komisije, kot se je že zgodilo v preteklosti (čeprav so sedaj razmerja med manjšimi strankami bistveno drugačna). Slovenska skupnost v deželnem svetu in tudi v deželni večini sami ne bo nič zmanjšana ali prikrajša-na. Vloga slovenskega samostojnega pred-stavnika v deželnem svetu bo prav tako aktivna in plodna, tudi če ne bo sedel za odborniško mizo. Morda še bolj, ker bo lahko tako posvetil vso svojo pozornost predvsem slovenskim problemom, medtem ko bi jih kot odbornik moral včasih po-drediti splošnim koristim celotne dežele (posebej še v skladu s svojim odborniškim resorjem). Intervencije, interpelacije, reso-lucije, predvsem pa zakonodajne pobu-de — to so najboljša politična orožja, s katerim bo naš deželni svetovalec v so-glasju s stranknim deželnim vodstvom vodil bitko za naše pravice in naše ko-risti. Vse drugo bo lahko samo navrženo...

Spectator

NOVA DEZELNA VLADA

Po uspešnih pogajanjih med strankami v naši deželi je bil sprejet sklep, da se tudi v novi mandatni dobi obnovi šest-strankarska koalicija; v njej so: KD, PSI, PSDI, liberalci, republikanci in SSK. V ponedeljek 8. avgusta je bila seja dežel-nega sveta in na njej so izvolili novo deželno vlado. Ze četrtič po vrsti bo pred-sednik vlade demokratjan Adriano Bia-sutti, podpredsednik pa Gianfranco Car-bone, socialist.

Odborništa so si razdelili takole: sedem mest demokratjani, pet socialisti. Te bo zastopala tudi ženska Paolina Lamberti Mattioli, ki je dobila odbornišvo za skrb-

stvo. Po enega odbornika bodo imeli so-cialni demokrati in republikanci. Liberal-ci bodo dobili predsednika deželne zbor-nice, SSK pa predsednika deželne komi-sije za kulturo. To bo torej vodil Bojan Brezigar.

Prihodnja seja deželnega sveta bo 7. sep-tembra po končanih poletnih počitnicah.

Koristno srečanje

V prejšnjih dneh se je deželni svetovalec SSK Bojan Brezigar srečal z delegacijo Sveta slovenskih organizacij, ki so jo se-stavljali predsednica Marija Ferletič ter odborniki dr. Kazimir Humar, Marij Ma-ver in Karlo Brešan.

Predstavniki SSO-ja so deželnemu sveto-valcu orisali dejavnost Sveta in včlanjenih organizacij s posebnim poudarkom na pristojnosti deželne uprave. S tem v zvezi sta bili iznešeni dve skupini problemov: prva zadeva potrebo po obnovitvi poslo-pij, v katerih imajo sedež številna dru-štva; ta poslopja namreč niso prilago-jena novim protipožarnim predpisom in se zato v njih ne morejo odvijati javne prireditve;

druga skupina problemov zadeva pozor-nost, ki jo mora Dežela namenjati red-nemu delovanju slovenskih društev. Ta pozornost je po mnenju SSO preskromna in zato včasih otežkoča redno delovanje društev.

Svetovalec Brezigar se je predstavnikom SSO-ja najprej zahvalil za srečanje in za koristne podatke, ki jih je ob tej prilož-nosti prejel. V okviru svojih pristojnosti je zagotovil vso podporo SSO-ju za reši-tev nakazanih vprašanj.

Ob koncu je predstavnikom Sveta slo-venskih organizacij čestital za doslej opravljeno delo pri ohranjanju in širje-nju slovenske kulture in želel še mnogo uspehov.

Na sestanku so se tudi dogovorili, da bo v prihodnjih mesecih prišlo do ponovnega srečanja, v katerem bodo poglobili posa-mezna vprašanja, ki so bila tokrat na-kazana.

Tajnik

Antek Terčon

P. Radko Rudež SJ, misijonar v Zambiji, bo letos ob praznovanju farnega zaščitnika sv. Roka v Nabrežini v nedeljo 21. avgusta govoril pri slovesni sv. maši ob 10. uri ter sodeloval pri evharistični procesiji. Zvečer ob 20.30 pa bo primerna prireditve v korist nove cerkvene strehe. — Na priložni sliki je p. Rudež med mladino v Doberdolu, ko je bil še sam mlad. Lep spomin, a obenem opomin, »da dolgost življenja našega je kratka« (F. Prešeren)

naravno lepoto in nadaljevali pot po to-krat nevroči Španiji.

Prva pokrajina, po kateri smo se vozili, je bila baskovska dežela. Baski so narod, ki ima svojski jezik, prav nič podoben zahodnim evroskim jezikom. Prav tako se še danes ne ve, od kod so prišli in kakšen je njihov izvor. V preteklosti so se vedno borili za svojo samostojnost, sedaj pa uživajo veliko avtonomijo, kar pričajo tudi dvojezični napisi, na katerih so baskovska imena vedno na prvem me-stu.

SKOZI TRI DEŽELE

Za baskovsko deželo smo vstopili v kantabriško pokrajino, po kateri se ime-nuje tudi tamkajšnji zaliv. Pot je bila ze-lo ovinkasta in zaradi ozkih cest polna prometa. Značilno za to pokrajino je ze-lena barva, saj dežja zaradi atlantskih motenj ne manjka.

Proti poldnevno smo vstopili v Asturijo, ki se ponaša z velikimi rudniki železa in drugih kovin. Radi bi se ustavili v veli-kiem obmorskem mestu Santander, pa nam čas tega ni dopuščal.

Ustavili smo se 20 km izven mesta, v kraju Santillana, kjer nas je po enour-nem čakanju čakalo okusno kosilo. Bolj kot sam kraj je po svetu znana 2 km oddaljena Altamira, kjer je v podzemelj-skih jamah človek že pred 13.000 leti izra-

Na Repentabru zaključek Marijinega leta

Leto dni se izteka od napovedi papeža Janeza Pavla II., da posveti minulo leto božji Materi Mariji.

V moči Sv. Duha je kot videc zaslu-til, da bo preteklo leto čas velikih prelomnih dogodkov. V svetovnem merilu so si ve-lelesile podale roke v znamenju medseboj-nega zblževanja. Do velikih premikov je prišlo še posebej na Vzhodu. Prav tako se čuti tudi drugod po svetu milostno delovanje njene priprošnje. Zato bi v tem letu še posebej slavili Marijo kot Kraljico miru.

Za slovenske vernike bo uraden zaklju-ček Marijinega leta na sam praznik Ma-rije Vnebovzete in to na Repentabru ob 10. uri. Slovesno bogoslužje bo vodil tr-žaški škof Lovrenc Bellomi.

Popoldne se bo praznična pobožnost na-daljevala ob 17. uri. Prijetno preseneče-nje bo sodelovanje združenih pevskih zborov onkraj meje. Tako bo prav ta dan Marija prevzela pod svoj plašč vse nek-danje romarsko okolje. Ves dan bo tudi priložnost za spoved.

Sledilo bo pritrkavanje raznih skupin, od Komna do Mačkolj. Ob 21. uri pa bo Gallus Consort priredil koncert stare ver-ske glasbe v čast Mariji Vnebovzeti. Lju-bitelji resne glasbe še posebej vabljeni.

Na predvečer praznika bo sv. maša ob 19. uri, ob 21. uri pa bo nastop župnijskih pevskih skupin.

Naslednji dan 16. avgusta je praznik sv. Roka. Tudi ta dan bo v celoti praznično bogoslužje, saj je sv. Rok zavetnik repentaborske župnije.

Vse dni bo od sobote 13. avgusta zve-čer do torka zvečer po stari navadi ro-marjev na voljo domače vino in kraške dobrote. Vsi dohodki so namenjeni za obnovitev orgel.

Dva nova doktorja

Na lateranski univerzi v Rimu je bil promoviran za doktorja cerkvenega in ci-vilnega prava z najvišjo oceno duhovnik ljubljanske nadškofije Borut Košir.

Ivan Štuhec, od jeseni 1982 na študiju krščanske antropologije v Rimu, je 11. ju-nija 1988 na Greogriani znanstveno obranil doktorsko tezo iz moralne teologije.

★

Šport

Za sodelovanje med Olympio in Sočo

Novi odbor »Olympie« je takoj prešel na izvajanje programskih smernic, ki si jih je zadal ob izvolitvi in sklical na sejo predstavnike športnega društva Soče, da se domenijo o skupnih poteh delovanja.

Po pozdravnih besedah, v katerih je prišla do izraza obojestranska volja po sodelovanju in izmenjavanju igralških in organizacijskih moči, so prisotni obravna-vali možnost za moštvo, bodisi na žen-skem kot na moškem področju in ugoto-vili, da bi bilo najbolje, ako bi, razen v najnižjih kategorijah (minivolley in super-minivolley), vsako društvo prevzelo v oskr-bi nekaj prvenstev in si pri tem pomaga-lo s pristopom manjkajočih sil s strani drugega društva. Tako bi na pr. Soča imela med moškimi ekipe v D ligi (ali I. diviziji), under 18 in under 15, Olympia pa C1, 1^a divizijo in under 16, med žen-skami pa Soča 2^a divizijo in under 16, Olympia pa 1^a divizijo in under 15.

Seveda bodo o končni sestavi in umest-nosti prestopa enega ali drugega igralca zadnjo besedo imeli trenerji, ki lahko najboljše in »na terenu« preverijo kvali-teto posameznih ekip.

Društvi sta se domenili, da bo nujno za prihodnjo sezono nabaviti prevozno sredstvo s skupnimi močmi, zlasti zato, ker bo premikanje igralcev in nastopanje v raznih ligah postalo sicer prenaporno in morda celo neizvedljivo.

Nadalje je bilo govora o nameri S.Z. Olympie, da ob obletnici odprtja svoje telovadnice organizira turnir v minivolle-ju in istočasno predstavi tisku in občin-stvu vsa svoja moštva, ki bodo letos bran-ila barve »plavih«. Na istem srečanju bi seveda lahko predstavili tudi ekipe »Soče« in po možnosti tudi skupne ekipe.

★

Odbojka. - Olympia, ki si je v pretekli športni sezoni priborila prestop v višjo državno C1 ligo, bo začela svoje prvenstvo dne 29. oktobra in bo prvo tekmo igrala zunaj proti Badia Rovigo. V isti skupini z Olympio so še naslednja društva: Badia Rovigo, S. Giustina Belluno, Noven-ta Padova, Petrarca Padova, Prixitalia Treviso, Cessalto Treviso, Pallavolo Bas-sano (Vicenza), Ferro Alluminio Trst, C. U.S. Trst, Povoletto (Udine) in Vivil iz Ville Vicentine.

imeli prosto, za molitev in nakupovanje.

PRIHOD NA PORTUGALSKO

Po kosilu smo jo »mahnila« proti portu-galski meji, ki smo jo brez vsake kontro-le prestopili ob 17.30 in takoj ure pre-maknili za 60 minut nazaj. Naj tu mi-mogrede omenim, da na nobeni meji ni-smo pokazali osebnih izkaznic oz. potnih listov. Ker je bil ta dan praznik sv. Marte, smo se spomnili gdč. Minini, ki je edina na tem potovanju imela god.

Peti dan zvečer smo prišli v Porto, ki je znan po vinu s tem imenom in smo si naslednji dan z vodičko Heleno (ki nas je od tu do Lisbone spremljala) tudi ogle-dali vinsko klet. V tem mestu smo videli še katedralo in cerkev sv. Frančiška Asi-škega, potem pa smo nadaljevali pot do univerzitetnega mesta Coimbra, kjer smo imeli dobro kosilo v občinski restavraciji. Med potjo proti cilju smo si ogledali še mogočno cerkev v Batalhi, ki je zdaj pravzaprav narodni spomenik.

(se nadaljuje)

★

Pripis. Kot vodič in urednik Katoliškega glasa se ge. Rafaeli iz Celovca za te poto-pisne vtise zahvaljujem še zlasti zato, ker jih je napisala, še utrujena, takoj po po-vratku, da smo jih lahko objavili že v številki pred sredpoletnimi počitnicami.

J. Jk.

R. B.

V Fatimo

Spet je leto naokrog in naše poto-vanje — to pot s ciljem Fatima — je prišlo do izpolnitve. Ni bilo izrecno ro-marskega značaja, ampak smo posvetno združili z duhovnim.

Moderen avtobus je napolnilo 46 pot-nikov, od katerih je bilo 8 novincev. Od-potovali smo v ponedeljek 25. julija ob 5^h jutratja. Od Gorice do Petra Ligure nas je vozil Aleš, ko pa se je tam le-ta vrnil z vlakom domov, je za volan sedel Rasti in nas potem ves čas do vrnitve v Savono varno vodil skozi že nekaterim znane in drugim neznane kraje. Naj mu kar takoj izrečem (v imenu vseh) vso možno po-hvalo in zahvalo: za vzdržnost, potrpe-žljivost, spretnost, vljudnost. Če pomislim na ozke ulice po mestih, na še ožje pre-hode za cestnino na avtocestah, na most, kjer so za spodrsrlaj manjkali centimetri, na hitro reakcijo v Portu in predvsem na izredno iznajdljivost pri iskanju ho-telov, potem je to samo majhen in skro-men slavošpev o njegovih šoferskih spo-sobnostih. Naj mu zato preprosto »Bog lonaj« izrazi vse naše priznanje.

Druga zahvala velja g. Juraku, ki je dol-ge mesece to potovanje pripravljaj. Mno-gi vzamejo tako delo preveč samo po sebi

Podrli so staro Alojzijeve

Pretekle dni so v Gorici podrli poslopje starega Alojzijevega. Prišli so z buldožerji in v nekaj dneh Alojzijevega ni bilo več.

V tem poslopju v ul. Don Bosco 11 je bil od leta 1892 zavod za slovenske dijake. Ustanovili so ga slovenski duhovniki in ga tudi vedno vodili, dokler ga fašistične oblasti niso ukinile, oz. razpusile odbor in zavod izročile v vodstvo ravnatelju italijanskemu duhovniku Antoniniju. Ta je malo pred začetkom zadnje vojne poslopje prodal vojnemu ministrstvu, ki je tik zavoda imelo svojo kasarno.

Po zadnji vojni so zavezniki poslopje dali na razpolago za študente. Alojzijevega je bilo tako znova odprto leta 1946 in je prvi ravnatelj bil g. Ivan Kretič, za njim pa g. Janez Eržen.

Toda ko je septembra 1947 Gorica znova prišla pod italijansko upravo, se je vojaška oblast kmalu začela zanimati za Alojzijevega in zahtevali, da se ji vrne. Zaman se je pok. dr. Rudi Klinec trudil, da bi zavod vrnil v slovenske roke. Tudi vsa prizadevanja nadškofov Margottija in Ambrosija niso zalegla: študentje so morali zavod zapustiti in se preseliti v novo Alojzijevega v isti ulici, v hišo pok. msgr. Andreja Pavlice.

Sedaj je izginilo tudi poslopje in od starega Alojzijevega bo ostal le spomin in kaka fotografija. Eno objavljamo tudi mi.

Podgora

Tatvina v cerkvi. V sredo 3. avgusta popoldne okrog 16. ure je stopila v podgorsko cerkev gdč. Rozeta; začudila se je, ker je videla tabernakelj odprt. Stopila je do g. župnika in to povedala. Oba sta potem ugotovila, da so bila vrata v tabernakelj vlomljena z železno palico, ki je ostala na oltarju, iz tabernaklja je izginil ciborij s posvečenimi hostijami, kustodija z veliko hostijo je pa ostala v tabernaklju, ker je bila pomaknjena ob strani. Tatu se je verjetno mudilo in kustodiji ni opazil.

Ko sta iskala, kje so sv. hostije, sta na koru odkrila, da je tudi tam tat brskal, a ničesar našel. Stopila sta še v zvonic in tam na podu našla raztresene sv. hostije ter polomljene kose ciborija. Manjkala sta pozlačeni križec in pozlačeni pokrov. To je tat odnesel, ker se mu je zdelo večje vrednosti.

Župnik je takoj obvestil orožnike in kvesturo. Opravili so ogled in napisali zapisnik. O tatu pa seveda niti sledu. Toda zgodilo se je neverjetno: tatu so odkrili in zaprli v Novi Gorici. Kako?

Neki kvesturin se je tisti dan z avtom peljal po avtocesti proti Gradiški. Videl je moža, ki je peš stopal ob strani ceste, ki je samo za avtomobile. Zdel se mu je sumljiv, ustavil ga je in legitimiral. Toda mož ni imel dokumentov. Odpeljali so ga na kvesturo, kjer se je izkazalo, da je mož iz Jugoslavije in da je skrivaj prišel v Italijo. Takoj so ga spremili na mejo in izročili jugoslovanskim oblastem. Te so moža preiskale in v žepih našle zlati križec in pokvečen pokrov ciborija. »Kje si to ukradel?« »V neki vasi onkraj Soče,« je bil odgovor. Sporočili so to goriški kvesturi. Ker je ta že vedela za tatvino v Podgori, ni bilo težko ugotoviti, da so ukradeni predmeti iz podgorske cerkve. Mož so v zaporu v Novi Gorici identificirali; je to Srb Metod Kala, star 58 let.

V spravo in zadoščenje za oskrumbo

sv. hostij bodo imeli v Podgori v soboto zvečer pred mašo uro čiščenja.

Sovodnje

Izlet v naravo. Odbor krvodajalcev iz Sovodnje, ki si neprestano prizadeva, da to plemenito organizacijo v naših krajih čim bolj utrdi in razširi, v ta namen pospešuje tudi družabna srečanja in skupne izlete. Tako je bil letos 25. aprila že poučni izlet v Ravenno.

V nedeljo 24. julija pa je bil na sporedu še drug izlet. Cilj je bila lovska koč »Lijak« na Krnicah nad Vitovljami. Zbirno mesto je bilo pred Kulturnim domom v Sovodnjah, od koder so udeleženci, kakih 50 po številu, krenili prek solkanskega mejnega prehoda proti Lokvam v Trnovskem gozdu, zavili po gozdu na levo in pristali pred lovsko koč, ki se kot lovska družina, ki jo je postavila, imenuje po potoku Lijak, kateri izvira prav pod to koč in se konča v dolini med polji in njivami.

Koč, pred kratkim zgrajena, je bila pravo presenečenje za izletnike. Je sodobno opremljena, ima kuhinjo in obednico, v zgornjih prostorih pa je 15 ležišč. Na jug so obrnjeni značilni leseni »ganki«, na vzhod pa je dodana streha, kjer lahko najde zatočišče večja skupina ljudi.

Pred koč so izletnike pričakali člani lovske družine, ki povezuje vasi Ozeljan, Vitovlje, Osek, Šempas in Prvačino ter pripravili na žaru pečene jedi. Pri tem ni manjkalo ne zelenjave ne sadja, vino pa je bilo pristno domače iz Šempasa.

Tajnica sovođenjskih krvodajalcev Marinka Batič se je v svojem nagovoru zahvalila članom lovske družine »Lijak« za izkazano gostoljubje. Pozdravila je tudi predstavnike Rdečega križa iz Ajdovščine, ki so se odzvali vabilu sovođenjske sekcije krvodajalcev ter tako okrepili vezi, ki že dalj časa povezujejo obe človečanski organizaciji.

Med kramljanjem in hudomušnimi igranji se je sončno popoldne še prehitro prevesilo v večer, ko je bilo treba misliti na povratek. Vrnili smo se vsak z enkratnim doživetjem ter z željo po ponovnih snidenjih.

Naj za zaključek še povemo, da bo letos običajni praznik sovođenjskih krvodajalcev v nedeljo 11. septembra v kulturnem središču na Vrhu. Podoben praznik se je na Vrhu že vršil na »Largi« 8. julija 1979.

Remo Devetak

Revija »Mladina«

Revijo »Mladina«, ki izhaja v Ljubljani, tiskajo že v 70 tisoč izvodih. Verjetno je najbolj brana revija ne samo v Sloveniji, marveč v celi Jugoslaviji. Mislijo tiskati tudi v srbohrvaščini in ponatiskovati najboljše članke.

Zadnja številka z dne 5. avgusta prinaša tudi intervju z nadškofom dr. Šuštarjem.

Pojasnilo

V zvezi z reklamnim oglasom, ki je objavljen v Katoliškem glasu št. 31 z dne 4. avgusta 1988, in ki prinaša vest, da se v Katoliški knjigarni prodaja tednik »Svobodna Slovenija« iz Buenos Airesa, vam s prošnjo za objavo sporočamo, da v naši knjigarni ne prodajamo omenjenega tednika, kakor tudi ne časopisov na sploh, ker nimamo za to trgovsko dejavnost potrebne dovoljenja (licence).

Obsodba krivičnega procesa v Ljubljani

Kongres AIDLCM, Mednarodnega združenja za zaščito ogroženih jezikov in kultur, ki je zasedal v Liegeu od 28. do 31. julija, je vzel na znanje, da je v Ljubljani, prestolnici Socialistične republike Slovenije, vojaško sodišče obsodilo skupino Slovencev.

Kongres AIDLCM odločno odklanja obravnavo, ki se je razvijala v razmerah, škodljivih jezikovno-kulturnim koristim Slovencev (sojenje je namreč potekalo v srbohrvaščini s posredovanjem prevajalca), in odločno zahteva, da sodna in vojaška oblast spoštuje v Sloveniji neodtujljive kulturne pravice slovenskega naroda.

Liege, 30. julija 1988

Pismo predsednika deželne SSK

Odgovorni urednik Katoliškega glasa
Franc Močnik
Gorica

V zvezi z opombami, ki jih je urednik Kazimir Humar napisal ob ponatisu članke »Zakaj ljudje niso glasovali za slovensko listo« iz čedajškega Doma in ker vsebuje vrsto podtikanj in laži, (vse kandidatne liste SSK so bile predmet širokih diskusij v izvoljenih organih stranke in potrjene na redno sklicanih in zelo številno obiskanih pokrajinskih in deželnem svetu SSK) Vas vabim, da v Katoliškem glasu objavite to zahtevo in odgovore na naslednja vprašanja:

1) Kateri kandidati na listah SSK ob zadnjih volitvah »niso bili znani in pri volilcih spoštovani«?

2) Katere kandidate so vsilila tajništva in katera tajništva (goriško, tržaško, deželno)?

3) Katera so tista »utrjena in znana imena«, ki so odpadla in na katerih listah?

Mislím, da ste dolžni na ta vprašanja odgovoriti, ker gre v nasprotnem primeru za obrekovanja in podtikanja, kar bi kazalo na slabo moralno častnikarja in še posebej na »katoliškega častnikarja«, kar naj bi urednik KG bil. S pozdravi.

V Gorici, 6. avgusta 1988

Deželni predsednik Slovenske skupnosti

— Marjan Terpin —

P.s. To pismo sem v vednost poslal članom upravnega odbora KTD. Razume se nadalje, da če ne bo v KG dobilo odgovora bomo o vsem informirali ostalo slovensko časopisje.

Naše pojasnilo: Obrekovati pomeni »dajati neresnične, zlonamerne izjave, s katerimi se jemlje komu ugled«. Mi pa smo zapisali: »Smo imeli vtis...«. Vtis, tj. mnenje, ni sodba, ni izjava, zlasti ne zlonamerna. Če ta vtis ne drži, tem bolje.

Kandidati morajo biti znani, spoštovani. Iz konteksta vsak uvideven bralec lahko razbere, da nismo mislili na tisto običajno poznanje in spoštovanje, ki ga dolgujemo vsakemu človeku, temveč za »velik ugled in popularnost«, kot se izraža Dom.

»Kandidate so vsilila nekatera tajništva«. Tu smo se res ponesrečeno izrazili. V mislih nismo imeli kandidatov, temveč liste kandidatov. G. predsednik M. Terpin sicer trdi, da so bile »potrjene« in o tem ne dvomimo. Vendar smo na listah čutili odsotnost vsaj kakšnega vidnejšega zastopnika kulturnega življenja na Gorškem. Kultura je bila prezrta in to nas je bolelo, a smo molčali. Po volitvah to lahko povemo. Ali pa mora človek samo molčati in hvaliti kot v »demokratskem centralizmu«?

Ured.

OBVESTILA

Vsakoletno romanje na Barbano gorških in tržaških Slovencev bo letos v ponedeljek 12. septembra. Pripravimo se!

Slovenska duhovnija v Gorici bo obhajala sklep Marijinega leta na praznik Vnebovzete pri večerni maši v cerkvi Vnebovzete pri kapucinih ob 19.30. Vsi iskreno vabljeni, posebno pa še pevci cerkvenih zborov, da se z našo pesmijo zahvalimo Mariji za njeno varstvo.

Društvo »Jadro« v Ronkah prireja 28. avgusta enodnevni izlet v Idrijo na »Čipkarski dan«. Prijave sprejemajo člani društva. Odhod je ob 8. uri izpred županstva v Ronkah. Vozilo gre tudi skozi Doberdob.

V okviru občinskega praznika v Ronkah je v osnovni šoli razstava Marijinih svetišč v naši deželi in tudi nekaterih v Sloveniji. Prav tako je v isti šoli razstava slik v zvezi z natečajem ADO (združenje darovalcev organov), na katerem so sodelovali tudi otroci krajevne slovenske šole.

Pri Marijini kapelici pri Lajnarjih - Rojan bo v nedeljo 28. avgusta ob 17. uri sv. maša.

Vpisovanje za tridnevne duhovne vaje za žene in starejša dekleta, ki bodo v Domu duhovnih vaj »Le Beatitudin« v Trstu v ponedeljek 5., v torek 6. in v sredo 7. septembra, se je že začelo. Vpisujeta: gdč. Dora Kosovel (tel. 763406) in g. Jože Kunčič (tel. 220332). Vodil jih bo izkušeni dušni pastir in ljubljanski kanonik g. Melhior Golob. Duhovne vaje so velik božji dar. Tega daru pa nam Bog ne ponuja vsak dan. Zato sprejmimo ga radi, kadar nam ga ponudi.

DAROVİ

Za tiskovni sklad »Katol. glas«: romarji iz Trsta in iz Gorice v Fatimo nabrali na povratku 250.500 lir; N. N., Ljubljana 250.000 lir.

Za Katol. glas: N. N., Trst v spomin na g. Petra Šorlija 50.000; Marjan Černic, Ru-pa 35.000; N. N. 80.000 lir.

Za zvonik v Števerjanu: v spomin pok. Afre Bajt Komjanc Mirko in Suzana 50.000; druž. Franko Hlede 100.000; uslužbenci podjetja »Terpin« 135.000; Anastazija Hlede Bajt 200.000; druž. Štekar, Valerišče 11 100.000; Ivan Terpin v spomin pok. strica Ignacija Maraž 500.000; druž. Masiero ob srebrni poroki 100.000; Mirko Mužič 50.000; otroci Rožič 40.000; botra ob krstu Luka 50.000; Felička Gabrovec 100.000 lir.

V spomin na Stojka Maliča s Peči daruje teta Milka z družino za obnovitev cerkve v Sovodnjah 100.000 lir.

Za cerkev na Sv. gori: N. N. 1.000.000 lir.

Za asfaltiranje ceste na Sv. goru: N. N. 1.000.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Angela Škerlavaj v spomin na vse pokojne iz druž. Škerlavaj 20.000; Anica Ferluga 10.000; Francko Malalan 20.000; žena z družino ob drugi obletnici smrti dragega Marija Sossi 100.000 lir.

Za C.p.z. Sv. Jernej - Opčine: Anica Vidau 20.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Ferlugh: Anica Ferluga 10.000; Giacomo-Ernesto Bellafontana 10.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Mirella Urdih 50.000; hči Gabrijela ob prvi obletnici smrti drage mame Adele Vi-sini 100.000 lir.

V spomin g. Petra Šorlija in Stanka Vuge: Viktorija in Adrijana Krapež 30.000 lir.

V spomin g. Petra Šorlija za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Viktorija Kosmač Prunk 50.000; Aleksander Zerjal 50.000; Marija Čekada 20.000; Marija in Pina Bajc 20.000; druž. inž. Rudež 50.000; skupina vernikov iz Podlonerja: druž. Petkovšek, Hilarija Čok, Angela Gustinčič, Stefanija Štok, Roža Bersan, Marija Kozlovič, Stana Barazuti, Danila Černigoj, Marta Afri, Gracija Kent skupno 100.000; Zora Potok, Fiorella Miniussi, Stefanija Petronio, Antonija Parovel, Ivanka Grusovin, Marija Batič skupno 30.000; Albina Černigoj 3.000; Valerija Korokovec 20.000; druž. Černigoj 50.000 lir.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob smrti našega dragega

Jožeta Pintarja

Posebna zahvala naj gre župnikoma Cvetku Zbogarju in don Silvanu Piani, g. Hilariju Brezigarju in diakonu Karlu Bolčini, pevcem, darovalcem cvetja ter vsem, ki so se udeležili pogreba.

Svojci

Ločnik, Gorica, 11. avgusta 1988

Spored od 14. do 20. avgusta 1988

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Ognjena zemlja«. 11.00 V svetu valčka. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Veliki svet malih domovin. 15.00 Na počitnice! 16.00 Odstavki o pomembnih in nepomembnih stvareh. 17.00 Klasični album. 17.30 Josip Tavčar: »Iz ljubezni« - radijska kriminalka.

Ponedeljek: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: »Mati božja na Barbani«. 10.35 Koncert v cerkvi sv. Ignacija v Gorici. Sopranistka Zlata Gašperšič, basist Dragiša Ognjanovič, orglar Hubert Bergant. 12.00 Naše ljube navade in razvade. 12.40 »Sreča je kakor sonce: kadar je najlepše, zatone«. 13.20 Ave Marija v zborovski glasbi. Izvaja mešani zbor »Milan Pertot« iz Bar-kovelj. 16.00 S poti po Afriki. 17.00 Klasični album. 18.00 Od trte do vina.

Torek: 18.10 Tržaška pisma Vuka Karadžića. 9.00 Zdravilne rastline in sadni sokovi. 10.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 12.00 Dogodivščine jugoslovanskega režiserja v povojnem Trstu. 14.10 Festival narodnozabavne glasbe v Števerjanu. 14.30 Otroški kotiček: »Dogodivščine mravljička Ferdinanda« - 15. del. 16.00 Potujmo! 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Ne morem jih pozabiti.

Sreda: 8.10 Problemi sodobne družbe. 9.00 Kuharska potovnica. 10.10 Harfist Mario Falcao. 12.40 V prostem času. 13.20 Mešani zbor »Accademia Musicale Universitaria« iz Trsta. 16.00 V objemu gora. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Slovensko slovstvo v filmu.

Četrtek: 8.10 Iz tišine glas. 9.00 Prehrana in zdravje. 10.10 Komorni orkester RTV Ljubljana in mešani zbor Obala iz Kopra. 12.00 Magnetizem ženske poezije. 12.40 Ko zvezde zableščijo. 14.30 Otroški kotiček: »Dogodivščine mravljička Ferdinanda«. 15.00 Neskočno letnih časov. 16.00 Zapiski s poti. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Četrtkova srečanja.

Petek: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 10.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 12.00 V filmskem svetu. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Prigode in nezgode s hišnim računalnikom. 16.00 Odhajanja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.00 Prehrana in zdravje. 10.10 Koncert iz studia. 12.00 Na počitnice! 14.30 Navdih književnosti v opernem izrazu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Ne morem jih pozabiti.

DAROVİ

Družina A.B., Trst v spomin pok. g. Petra Šorlija: za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu 50.000; za cerkveni pevski zbor istotam 50.000 in za »Katol. glas« 10.000 lir.

Za obnovo Marijinega doma v Rojanu: družina Saša Rudolfa v spomin na teto Emo 400.000; M. K. ob sklepu Marijinega leta 50.000 lir.

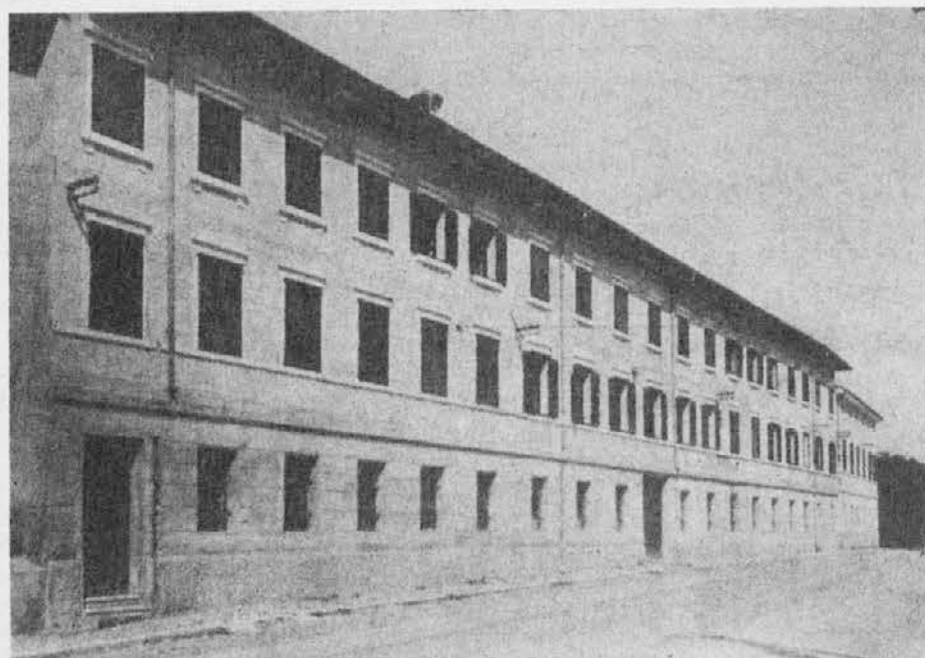
Za misijon p. Kosa SJ: N. N., Opčine 50.000; Danila Zerjal-Levstik 30.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Nekdanje poslopje »Alojzijevega« v Gorici, ki so ga te dni podrli

